Жінка чорнява ридає ридма.
Юрби яскраві труться боками
Перед ареною, там, де корида,
Де починається бій із биками.

Ритми напружені. Зір – тятивою.
Сотні очей запалились хворож.
Хвиля судомна йде за ходою
Чорноволосого тореодора.

Ударом мідним прорвано тишу.
Тупіт з арени в скроні загнало.
Бик розтривожений коротко дише,
Втупившись тупо у запинало.

Червоно-чорне, чорно-червлене
Тьмариться небо, загнане в коло.
Тореодор посеред арени.
Він молодий. Він всміхається кволо.

Випад уліво. Випад управо.
Рики юрби, наче хвилі потопу.
Як він звивається, гарно і вправно,
Грає мечами, бавиться кроком.

Падає тяжко бик на коліна.
Кривиться сонце – чаша розбита.
Кров витікає з рани кармінна.
Рветься корида. Стогне корида.

Він усміхається, сильний і юний.
Очі зухвалі виклично сяють.
Тільки чомусь шаленіють трибуни,
Тупіт і свист над чолом зависають.

Сонячна чаша щербленим рогом
Вгрузла між ребра. Стихла корида.
Чорно-червона впала коргва.
Жінка чорнява ридає ридма.

Він молодий. Він всміхається кволо.
Змовкла корида. Реви і ритми.
Жінка чорнява вийде на поле
Тореодору очі закрити.